CURTEA DE APEL BĂLŢI

Dosarul nr.1r-155/2023 Judecătoria Bălţi
Sediul Făleşti
Judecător Trocin L.

D E C I Z I E

ÎN NUMELE LEGII

10 octombrie anul 2023 municipiul Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi
Avînd în componenţa sa :
Preşedintele şedinţei de judecată Puşca Dumitru
Judecătorii: Burdeniuc Ruslana, Revenco Angela
Cu participarea:
Procurorului Dubăsari Valeriu
Avocatului Matachi Igor

Judecînd în ordine de recurs în şedinţă publică recursul declarat de inculpatul Antonciuc Anatoli împotriva sentinţei Judecătoriei Bălţi Sediul Făleşti din 20.06.2023, în cauza penală în privinţa lui

Antonciuc Anatoli *****, născut la *****, originar şi domiciliat în satul *****, raionul Făleşti, căsătorit, studii superioare, supus serviciului militar, studii superioare, supus serviciului militar, activează în calitate de viceprimar al or.Făleşti, anterior judecat, fără antecedente penale, cetăţean al Republicii Moldova;

-a fost recunoscut vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art.264/1 al.(3) Cod penal RM cu stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe un termen de 200 (două sute) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijlocele de transport.

În conformitate cu art.67 al.(2/1) Cod penal s-a obligat inculpatul Antonciuc Anatoli să se prezinte în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărîrii judecătoreşti la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.

În conformitate cu art.67 al.(3) Cod Penal s-a explicat inculpatului Sîrbu Alexandru că, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Mijlocul de probă - un DVD-R cu inscripţia „Freestyle” pe care sunt fixate două înregistrări video cu denumirea „Antonciuc Drager” şi „Antonciuc Spital”, de păstrat la dosar pe toată durata păstrării lui.

S-a încasat de la Antonciuc Anatoli ***** în beneficiul statului suma de 17,80 lei (şaptesprezece lei 80 bani) cu titlu de cheltuieli judiciare.

Procedura de citare legal executată.
Termenul de judecare a cauzei în instanţa de fond: 14.12.2022-20.06.2023.
Termenul de judecare a cauzei în ordine de recurs:13.07.2023-23.11.2023.
Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi -

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse mai sus, instanţa de fond a reţinut, că Antonciuc Anatoli *****, la 13 noiembrie 2022, aproximativ la ora 19:05, deţinând permis de conducere pentru categoria de autovehicul pe care o conducea, conştientizând caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale intenţionate, a urcat la volanul automobilului de model „Dacia Logan", cu numărul de înmatriculare „ODE 562" şi a condus acest autovehicul. Ulterior, deplasându-se pe drumul local din s. *****, r. Făleşti, Antonciuc Anatoli ***** a fost stopat de către angajaţii INSP. În cadrul verificării actelor, din motivul mirosului specific de alcool din cavitatea bucală, precum şi din cauza comportamentului acestuia, Antonciuc Anatoli ***** a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, iar fiind supus testării alcoolscopice cu aparatul „Drager", a fost stabilită concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,90 mg/l.

În continuare, fiind condus la IMSP SR Făleşti, contrar prevederilor art.33 al.(3) lit.c) din Legea privind siguranţa traficului rutier nr. 131 din 07 iunie 2007, care stipulează că „Conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare", în cadrul examenului medical s-a refuzat de la recoltarea probelor biologice.

În termen împotriva sentinţei a declarat recurs inculpatul Antonciuc Anatoli, care consideră sentinţa instanţei ilegală, neîntemeiată şi pasibilă casării.

În motivarea recursului indică, că:

-menţionînd prevederile art.444 al.(1), art.448 al.(1), art.448 al.(2), art.390 al.(1) pct.1, pct.3) CPP RM indică că în şedinţa de judecată a acceptat să facă declaraţii şi a comunicat că vina o recunoaşte, iar în ziua respectivă nu a consumat alte băuturi alcoolice decît cele 50 gr. de coniac. Ţinând cont de faptul că nu a fost de acord cu rezultatul alcooltestului Drager, a acceptat benevol să meargă la Spitalul raional Făleşti pentru a fi examinat, considerând că prin proba biologică se va demonstra că de fapt nu conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică avansată;

-atît la faza de UP cît şi în instanta de judecată a menţionat că nu a refuzat să îi fie prelevate probe biologice, dar a fost în imposibilitate de trecut examenul medical din motiv că în stare de stres se simţea foarte rău, fiind diagnosticat cu Hipertensiune arterială, gr.III risc foarte înalt, Cardiopatie hipertensivă IC II (N4HA) BCV gr.III stare după AVC (infarct cerebral 2015) în emisfera dreaptă cu hemipareză pe stânga;

-a solicitat efectuarea unei expertize medico-legale pe care instanţa de judecată a respins-o, astfel prin respingerea solicitării de a dispune o expertiză medico-legală nu au fost combătute dubiile la stabilirea posibilităţii prelevării probelor de sânge, fiind încălcate prevederile art.99 al.(1), 100 al.(1), (3), şi (4), 101 al.(1) şi (3) Cod de procedură penală, fiind încălcat principiul egalităţii armelor şi contradictorialităţii, consfinţit în art.24 al.(3) Cod de procedură penală;

-încălcările nominalizate a normelor procesuale-penale a lezat dreptul lui la un proces echitabil, garantat de art.6 CEDO şi constituie un viciu fundamental care a afectat hotărârea adoptată de această instanţă;

-chiar dacă prima instanţă a constatat vinovăţia şi a calificat acţiunile ca refuz al conducătorului mijlocului de transport de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical, partea apărării consideră că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii prevăzute de art.264[1] al.(3) CP RM, deoarece acesta nu a fost în stare să îi fie recoltate probele biologice (de sînge). Respectiv nu este prezentă latura subiectivă a infracţiunii, exprimată în vinovăţie sub forma intenţiei directe de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical. De asemenea nu este întrunită nici latura obiectivă a infracţiunii, exprimată în acţiunea de refuz de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical. Ori cu rezultatul testării alcoolscopice nu a fost de acord, din care motiv şi a mers benevol împreună cu angajaţii INSP al IGP la Spitalul raional Făleşti, pentru a fi examinat medical şi ai fi recoltate probele biologice. Însă i s-a făcut rău şi nu a fost în stare să îi fie recoltate probe biologice;

-de asemenea prima instanţă eronat a menţionat în sentinţă că conform procesului-verbal nr.187 din 13.11.2022 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului şi stării de ebrietate şi naturii ei, se constată că inculpatul s-a refuzat de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical;

-potrivit procesului-verbal nr.187 din 13.11.2022, întocmit de către medicul internist din cadrul IMSP Făleşti-Albu Sergiu, la rubrica „CONCLUZII" este menţionat „Stare de ebrietate alcoolică". Concluzia respectivă contravine pct.19 lit.f), pct.25 şi pct.32 al Hotărîrii Nr.296 din 16-04-2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei;

-astfel în procesul-verbal nr.187 din 13.11.2022 la rubrica „CONCLUZII" nu este menţionat „concluzia nu este făcută, refuză examinarea medicală şi prelevarea probelor biologice" conform pct.25 lit.1) din Hotărîrea menţionată mai sus;

-avînd în vedere modul în care a fost expusă concluzia din procesul-verbal nr. 187 din 13.11.2022, declaraţiile martorului: Albu Sergiu acordate în şedinţa de judecată precum că „Antonciuc A. nu avea careva contraindicaţii de ai fi prelevate probe de sînge ", urmau a fi apreciate critic de către instanţa de judecată;

-astfel instanţa de fond nu s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate de partea apărării, fapt ce duce la încălcarea dreptului la un proces echitabil;

-pretinsa faptă de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat a fost documentată de către agentul constatator, subofiţer superior al DP Nord al INSP al IGP, agent principal Sîrbu Adrian, fiind întocmit actul constatator: proces-verbal din 13.11.2022,de testare alcoolscopică;

-ordonanţa de începere a urmăririi penale datează din 15.11.2022, astfel dacă se predinte că iniţial la 13.11.2022 a condus mijlocul de transport fiind în stare de ebrietate, iar ulterior a fost prezentat la Spitalul raional Făleşti pentru recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical, de la care se pretinde că ar fi refuzat, acţiunile acestuia urmau a fi documente în ordinea art. 513- 519 CPP RM;

-ori din moment ce a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul „Drager", fiind pretins stabilită concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,90 mg/l, respectiv a survenit şi bănuiala rezonabilă în săvîrşirea pretinsei infracţiuni, şi imediat urma a fi sesizat OUP (care şi este competent de a constata /documenta infracţiunea) pentru a se deplasa la faţa locului şi. a constata infracţiunea şi continua acţiunile de documentare în ordinea art. 515 CPP RM. Mai mult

ca atît, urma ai fi asigurat şi respectat dreptul la apărare prin solicitarea şi asigurarea cu apărător pentru ai fi explicate imediat drepturile şi obligaţiile în prezenţa apărătorului în ordinea art.63-64 CPP RM;

-menţionând prevederile art.515 al.(1), (2) , art.94 al.(1) pct.4 , art.93 al.(3) CPP RM indică că pretinsa faptă infracţională flagrantă a fost documentată de către organul de constatre: agentul constatator, subofiţer superior al DP Nord al INSP al IGP, agent principal: Sîrbu Adrian, contrar art. 513-516 CPP RM şi art.94 al.(1), pct.4) CPP RM, de către o persoană care nu are dreptul să efectueze acţiuni procesuale în cauza penală;

-în ordinea art.93 al.(2) şi (3) CPP RM elementele de fapt stabilite prin actele constatatoare mai sus indicate nu pot fi folosite în procesul penal ca probe deoarece ele au fost dobîndite de organul de constatare contrar prevederilor CPP (în lipsa apărătorului) care oferă şi garantează dreptul la apărător;

-cu privire la declaraţiile martorilor Galuşco ***** şi Sîrbu Adrian, care au fost reţinute de către instanţă ca probe şi puse la baza sentinţei de condamnare indică, că potrivit art.389 al.(2) CPP RM: sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor. De asemenea circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Iar mijloacele de probaţiune (probele) prin care urma a fi confirmat refuzul de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical sunt lovite de nulitate absolută (a se vedea argumentele de la pct. 4 şi 5 de mai sus). Potrivit art.96 al.(1), pct.1) CPP RM: în cadrul urmăririi penale şi judecării cauzei penale trebuie să se dovedească: faptele referitoare la existenţa elementelor infracţiunii;

-prima instanţă la emiterea sentinţei a luat o poziţie unilaterală şi vădit părtinitoare, întemeindu-şi în mod eronat constatările şi concluziile în exclusitate pe declaraţiile contradictorii ale martorilor acuzării;

-avînd în vedere că la materialele cauzei penale nu se regăsesc probe admisibile, care să confirme că fapta pretins infracţională a existat şi aceasta întruneşte elementele infracţiunii (în special: latura obiectivă materializată în acţiunea de refuz de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical), soluţia legal posibilă pentru justa soluţionare a cauzei este de a adopta o sentinţă de achitare conform art. 390 al.(1) pct.1) şi 3) CPP RM.

Solicită admiterea recursului, casarea sentinţei Judecătoriei Bălţi Sediul Făleşti din 20.06.2023, rejudecarea cauzei cu pronunţarea unei noi soluţii de achitare de sub învinuire în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.264^1 al.(3) Cod penal.

În şedinţa instanţei de recurs inculpatul Antonciuc Anatoli a susţinut recursul declarat şi a solicitat admiterea acestuia din motivele invocate.

Avocatul Matachi Igor a susţinut recursul declarat de inculpat şi a solicitat admiterea acestuia din motivele invocate, cu dispunerea achitării inculpatului Antonciuc Anatoli în baza art.264/1 al.(3) Cod penal RM.

Procurorul participant Dubăsari Valeriu în şedinţa instanţei de recurs a solicitat respingerea recursului declarat de către inculpat ca fiind nefondat, cu menţinerea sentinţei instanţei de fond ca fiind legală şi întemeiată.

Audiind participanţii la proces, verificînd argumentele invocate în recurs prin prizma probelor administrate, legalitatea şi temeinicia sentinţei atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de inculpatul Antonciuc Anatoli urmează a fi respins ca nefondat, iar sentinţa atacată urmează a fi menţinută fără modificări.

Conform art. 449 al.(1) p.1) lit.a) CPP RM judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii:

1) respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă:

a) recursul este nefondat.

Judecînd cauza penală în privinţa lui Antonciuc Anatoli, instanţa de fond a verificat complet, sub toate aspectele şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei şi a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăţia inculpatului în fapta incriminată şi făcînd o încadrare juridică justă a acţiunilor lui în baza învinuirii aduse prevăzute de art.264/1 al.(3) Cod penal RM.

Instanţa de fond just a apreciat că pe cauză sunt suficiente probe directe, utile şi veridice, care în ansamblu coroborează între ele şi care confirmă pe deplin vinovăţia inculpatului Antonciuc Anatoli în fapta infracţională reţinută în sarcina lui.

La părerea Colegiului Penal probele administrate pe cauză corespund cerinţelor stipulate de art.101 CPP, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza sentinţei de condamnare, ele fiind în coroborare între ele şi demonstrînd pe deplin vinovăţia inculpatului în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură.

Deşi inculpatul nu recunoaşte vinovăţia în săvîrşirea infracţiunii reţinute în sarcina lui, Colegiul penal consideră că probele administrate şi puse la baza sentinţei de condamnare de către instanţa de fond demonstrează pe deplin că infracţiunea în cauză, reţinută în sarcina inculpatului, a fost săvîrşită de către inculpat, astfel instanţa de fond administraînd şi verificînd probele prezentate, corect a conchis asupra vinovăţiei inculpatului, just calificînd acţiunile lui.

Nerecunoaşterea vinovăţiei de către inculpat în săvîrşirea infracţiunii reţinute în sarcina lui de către instanţa de fond, nu echivalează cu achitarea lui, după cum se solicită în recursul declarat, deoarece probele prezentate în spriginul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii incriminate, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului şi de a se eschiva de răspundere penală.

Nu poate fi reţinută ca fiind neîntemeiată afirmaţia invocată în recursul declarat, că inculpatul Antonciuc Anatoli a dorit să fie suspus testării, dar a fost în imposibilitate de a trece examenul medical din motiv că fiind în stare de stres se simţea rău.

În acest aspect Colegiul penal indică, că în cadrul cercetării judecătoreşti sa constatat mijlocului de transport a fost stopat de către agenţii de patrulare Sîrbu Adrian şi Galuşco *****, care au calitate şi de agenţi constatatori. La volan se afla inculpatul Antonciuc Anatoli, care a fost testat cu aparatul Drager, fiind stabilită la acesta o concentraţie de alcool în aerul expirat în mărime de 0,90 mg/l, iar nefiind de acord cu acest rezultat, inculpatul a acceptat să meargă la Spitalul raional Făleşti să fie supus examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei, însă ajungând la Spital a refuzat medicului de gardă, Albu Sergiu să fie investigat cu proba de sânge, refuzând prelevarea mostrei de sânge, deşi i s-a explicat consecinţele refuzului de la acest examen medical.

Faptul refuzului de la prelevarea probei de sânge a fost exprimat în faţa medicului de gardă Albu Sergiu şi fixat de către acesta în procesul verbal nr 187 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului şi stării de ebrietate şi naturii ei din 13.11.2022, deşi a fost avertizat de către agentul constatator despre consecinţele refuzului.

Aceste circumstanţe au fost confirmate de către medicul Albu Sergiu şi agenţii de circulaţie Sîrbu Adrian şi Galuşco *****, audiaţi în calitate de martori în şedinţa de judecată.

Însăşi faptul că a refuzat prelevarea probei de sânge în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei la data de 13.11.2022, a fost confirmat şi de către inculpat în şedinţa de judecată, iar motivul refuzului pentru componenţa de infracţiune imputată acestuia, nu are relevanţă.

Respectiv medicul Albu Sergiu, audiat în şedinţa de judecată în calitate de martor a confirmat că starea de sănătate a inculpatului la data de 13.11.2022, fapt ce nu l-a împiedicat pe acesta să-şi exprime acordul la prelevarea probei de sânge. Iar constatând valori crescute ale presiunii arteriale ale sângelui la inculpat, i-a administrat medicamentul care reglează tensiunea arterială şi, în scurt timp, acesta s-a simţit mai bine. Necătând la aceasta, inculpatul Antonciuc A.M. oricum a refuzat prelevarea probelor biologice de sânge. Astfel, în acţiunile inculpatului se manifestă o încercare de a se eschiva de la răspunderea penală.

Circumstanţa refuzului a fost consemnată şi în procesul-verbal nr.187 din 13.11.2022 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei, potrivit căruia se constată că Antonciuc Anatoli *****, s-a refuzat de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical (f.d.12-13).

Colegiul penal mai indică şi faptul, că potrivit doctrinei penale, refuzul conducătorului mijlocului de transport faţă de care există temeiuri suficiente de a presupune că se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool sau în stare de ebrietate produsă de alte substanţe de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical presupune respingerea de către acesta a solicitării agentului constatator, refuzul conducătorului de a se deplasa la instituţia medicală pentru a fi supus examinării medicale întru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, precum şi refuzul de a i se recolta probele biologice în cadrul acestui examen. Refuzul se consideră consumat din momentul respingerii cererii.

Astfel, instanţa de recurs indică că pentru existenţa componenţei de infracţiune prevăzută de art.264/1 al.(3) Cod penal este suficient refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

În acelaşi context Colegiul reţine, că infracţiunea prevăzută de art.264/1 al.(3) Cod penal RM este una formală, fiind consumată la momentul refuzului propriu-zis, astfel că în cazul inculpatului Antonciuc Anatoli răspunderea penală a survenit la momentul în care el a refuzat de la recoltarea probelor biologice în vederea constatării stării de ebrietate şi naturii ei.

Nu poate fi reţinută nici afirmaţia invocată în recursul declarat referitor la faptul că a solicitat efectuarea unei expertize medico-legale pe care instanţa de judecată a respins-o, iar prin respingerea solicitării de a dispune o expertiză medico-legală nu au fost combătute dubiile la stabilirea posibilităţii prelevării probelor de sânge, fiind încălcate prevederile art.99 al.(1), 100 al.(1), (3), şi (4), 101 al.(1) şi (3) Cod de procedură penală, fiind încălcat principiul egalităţii armelor şi contradictorialităţii, consfinţit în art.24 al.(3) Cod de procedură penală, or instanţa de fond întemeiat a respins cererea avocatului Matachi Igor privind dispunerea efectuării expertizei judiciare în privinţa inculpatului Antonciuc Anatoli dat fiind că nu a atestat situaţiile prevăzute la art.143 Cod de procedură penală pentru dispunerea efectuării unei expertize medico-legale, solicitarea avocatului în acest sens fiind irelevantă dat fiind că starea de ebrietate a inculpatului urma a fi stabilită şi prezenta interes pentru cauza penală pentru data de 13.11.2022.

Pe cale de consecinţă colegiul penal indică că nu stabilit careva încălcări a drepturilor la un proces echitabil a inculpatului Antonciuc Anatoli în sensul invocat în recursul declarat.

Astfel, solicitarea invocată în recurs privind achitarea inculpatului Antonciuc Anatoli este total neîntemeiată.

Colegiul penal consideră, că recursul declarat este absolut declarativ, cu relatarea situaţiei în viziunea autorului recursului, iar afirmaţiile expuse în recurs sunt contradictorii circumstanţelor stabilite de către instanţa de fond pe parcursul judecării cauzei, careva argumente întemeiate în recurs nu sunt invocate.

Subsecvent Colegiul penal consideră neîntemeiat argumentul referitor la faptul, că chiar dacă prima instanţă a constatat vinovăţia inculpatului şi a calificat acţiunile inculpatului ca refuz al conducătorului mijlocului de transport de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical, consideră că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii prevăzute de art.264[1] al.(3) CP RM, deoarece acesta nu a fost în stare să îi fie recoltate probele biologice (de sînge). Respectiv nu este prezentă latura subiectivă a infracţiunii, exprimată în vinovăţie sub forma intenţiei directe de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical. De asemenea nu este întrunită nici latura obiectivă a infracţiunii, exprimată în acţiunea de refuz de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical, inculpatul Antonciuc Anatoli cu rezultatul testării alcoolscopice nu a fost de acord, din care motiv şi a mers benevol împreună cu angajaţii INSP al IGP la Spitalul raional Făleşti, pentru a fi examinat medical şi ai fi recoltate.

În instanţa de fond s-a constatat cu certitudine faptul că inculpatul Antonciuc Anatoli a comis fapta infracţională prevăzută şi sancţionată de art.264/1 al.(3) CPP RM, în acţiunile lui fiind întrunite latura obiectivă şi subiectivă a infracţiunii incriminate.

Este lipsită de temei şi afirmaţia invocată în recursul declarat referitor la faptul că declaraţiile martorilor Galuşco ***** şi Sîrbu Adrian reţinute de către instanţă ca probe şi puse la baza sentinţei de condamnare potrivit art.389 al.(2) CPP RM: sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor, astfel instanţa emiterea sentinţei a luat o poziţie unilaterală şi vădit părtinitoare, întemeindu-şi în mod eronat constatările şi concluziile în exclusitate pe declaraţiile contradictorii ale martorilor acuzării.

În acest aspect Colegiul penal indică că anume că în cadrul cercetării judecătoreşti în instanţa de fond a fost confirmată vinovăţia lui Antonciuc Anatoli în baza art.264/1 al.(3) CPP RM prin ansamblu de probe cercetate de instanţa de judecată şi sentinţa de fapt nu este bazată pe presupuneri, dar pe totalitatea de probe administrate pe caz, la cercetarea cărora inculpatul a avut acces deplin.

Instanţa de recurs nu a stabilit aprecierea greşită a probelor pe caz, din contra anume că condamnarea inculpatului se bazează pe circumstanţele stabilite în baza probelor evaluate, dobîndite potrivit normelor legii procesual penale, cu cercetarea probelor în cadrul unui proces judiciar public, inculpatului fiindu-i asigurate toate garanţiile necesare apărării sale prevăzute de lege, de fapt careva dubii în vinovăţia inculpatului nu au fost stabilite.

Circumstanţele cauzei dovedesc caracterul infracţional al acţiunilor lui Antonciuc Anatoli, iar faptul că inculpatul nu şi-a recunoscut vina atît în instanţa de fond, cît şi în instanţa de recurs, Colegiul penal o apreciază ca o metodă de a denatura stabilirea adevărului şi de a se eschiva de răspunderea penală, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii incriminate.

Temei de a pune la îndoială declaraţiile martorilor şi de a considera că inculpatul este incriminat pe nedrept nu s-au stabilit, mai ales că martorii au dat declaraţii fiind preîntîmpinaţi despre răspunderea penală pe care o poartă pentru darea de mărturii false, în comparaţie cu inculpatul, astfel, la părerea Colegiului penal, probele cercetate în ansamblu constată cu certitudine existenţa infracţiunii şi vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii reţinute în sarcina lui.

În opinia Colegiului probele nominalizate şi examinate în ansamblu prezintă o situaţie clară şi fără de dubii a circumstanţelor de fapt şi consideră că reeşind din probele date rezultă că Antonciuc Anatoli a săvîrşit infracţiunea prevăzută de art.264/1 al.(3) Cod penal RM, consecinţele date fiind în raport de cauzalitate cu faptele săvîrşite.

Este lipsită de temei şi afirmaţia invocată în recurs referitor la faptul că pretinsa faptă infracţională flagrantă a fost documentată de către organul de constatare agentul constatator Subofiţer superior al DP Nord al INSP al IGP, agent principal Sîrbu Adrian, contrar art. 513-516 CPP RM, şi art.94 al.(1), pct.4) CPP RM, de către o persoană care nu are dreptul să efectueze acţiuni procesuale în cauza penală, fiind o părere declarativă şi subiectivă a autorului recursului, or cauza a fost documentată de reprezentantul organului de drept abilitat în acest sens pentru documentarea unor astfel de încălcări instrumentarea, cauzei avînd loc cu respectarea rigorilor legale.

Colegiul penal consideră nefondată şi solicitarea privind casarea sentinţei cu pronunţarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat în baza art.264/1 al.(3) Cod penal RM, deoarece afirmaţiile invocate de inculpat în recursul declarat nu pot servi temei pentru achitarea inculpatului Antonciuc Anatoli, vina acestuia fiind demonstrată prin probele analizate, iar negarea vinovăţiei inculpatului fiind combătută prin ansamblul de probe ce dovedesc vinovăţia inculpatului, careva temeiuri de achitare a inculpatului nefiind constatate.

Afirmaţiile invocate în recurs precum că nu este vinovat de comiterea infracţiunii care i se incriminează, Colegiul penal le consideră ca un mod de apărare a inculpatului în vederea eschivării de răspundere penală, totodată nerecunoaşterea vinei nu poate fi echivalată cu achitarea inculpatului, din moment ce probele administrate în instanţa e fond dovedesc vina inculpatului pe deplin.

Din considerentele expuse Colegiul penal consideră, că pedeapsa stabilită inculpatului de instanţa de fond este echitabilă faptei infractorice săvîrşite şi în corespundere cu împrejurările cauzei şi normele legale, instanţa consideră că se va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului, iar anularea dreptului de a conduce mijloace de transport va preveni săvîrşirea de el a noi fapte penale.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de inculpat ca nefondat urmează a fi respins, iar sentinţa instanţei de fond fiind legală şi întemeiată, bazată pe o apreciere amplă a probelor administrate, urmează a fi menţinută fără modificări.

Conducîndu-se de art.449 al.(1) pct.1) lit.a) CPP, Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi,

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul declarat de inculpatul Antonciuc Anatoli împotriva sentinţei Judecătoriei Bălţi Sediul Făleşti din 20.06.2023, sentinţă care se menţine fără modificări.

Decizia este irevocabilă şi susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul pronunţării ei.

Decizia motivată pronunţată în şedinţă publică la data de 23.11.2023.

Preşedintele şedinţei, judecător Puşca Dumitru

Judecător Burdeniuc Ruslana

Judecător Revenco Angela